

Fecske Csaba

Fecske Csaba
(1948, Szögliget)
költő, publicista, Arnóton él,
József Attila-díjas

Rejtett üzenet

az égbe tévedt tekintet mélyén
a leghétköznapibb földi zöld
mely hajlamos a színét változtatni
ágrólszakadt rigó eltévedt füttye
keresi helyét bennem végül minden
a helyére kerül fiatalságába
száműzött fiú próbálgatja magát
és a világot mint új ruhát
érzékei még meztelenek hallja
ahogy felsír a fű a lába alatt
tanúja a legszebb reggelnek mikor
a kelő nap sugarai fölnyársalják
a harmatcseppeket és fölragyognak
a mindenségből gyúrt kicsiny golyók
évmilliók rejtett üzenetével

29-es busz

mindennap látom
ez már te vagy ezzel mentem
hozzád hónapokon keresztül reggelente háromnegyed
nyolckor tíz deka pogácsával a zsebemben amiből
egy-et-kettőt elropogtattam mire odaértem
kemény zarándoklat volt ez fölfelé az egyre
meredekebbnek tűnő latyakos havas emelkedőn tavasz nyár
ősz tél egymást felfaló évszakok álnok módon ígérető de
szavát nem tartó remény második emelet a liftből ki
jobbra a folyosó végén 4-es kórterem tizennyolc lépésnyi
bizonytalanság feldúlt ágy az ablak alatt
ahol pisze orrod fúrt lyukat a semmibe
éjszaka énekeltél mondta a vörös hajú nővérke aki
kis barátnőm-nek nevezett és elsírta magát
üresen maradt ágyad mellett